

Co či kdo je člověk?

Obvykle tak hrdě nazýváme druh "Homo sapiens sapiens" a představujeme si pod tím bytost na vrcholu vývoje druhů. Máme však skutečně správnou představu o tom, co člověk vlastně je? Nejsou naše školní znalosti příliš jednostranné? Vždyť klasická biologie uznává pouze jednu složku člověka, a to hmotné tělo.

Jediné vnímatelné tělo je totiž tělo hmotné, ostatní těla nedokážeme pěti smysly vnímat, ale přesto na ně reagujeme. Tělo hmotné vzniká postupným dělením (vývojem) ze zárodečných buněk, které obsahují v chromozomech úplnou informaci o stavbě těla. Tato informace se při dělení buněk přenáší a pokud dojde k jejímu porušení (změně), dochází k vývoji poškozených těl (organismů). Vývoj hmotného těla je kontrolován a řízen podle vzoru, obsaženém v dalších nehmotných tělech, která jsou pro některé lidi viditelná jako tzv. "aura". Tato informační složka řídící vývoj hmotného těla může proces v nutném případě zastavit nebo urychlit. Ostatní těla tak můžeme označit např. za energetické a informační databáze. Těla se vzájemně prostupují, těla nehmotná přesahují obrysy těla hmotného, každé tělo vyšší úrovně obsahuje všechna těla nižších úrovní. Těla nižších úrovní nejsou nutná pro existenci těl vyšších úrovní, proto některé vyspělé bytosti již nepotřebují hmotná těla. Podstatou člověka není hmotné tělo, to je pouze nástrojem, kterým se duchovní těla mohou projevovat na úrovni hmoty. Spojení s vyššími těly lze navázat za pomoci tzv. čaker (viz dále), což jsou energetické spojovací uzly. Těla stejné úrovně u různých jedinců mohou mezi sebou reagovat, nastává přenos informací na této úrovni. Platí-li obecně zákon zachování hmoty a energie, je zřejmé, že všechny reakce, které vzniknou ve fyzickém těle na základě podnětů těl vyšších řádů, jsou jen provedením informačních příkazů vyslaných z těchto těl. Tato energie je fyzikálními přístroji přímo nezachytitelná, ale po její přeměně na elektrické impulsy ji lze registrovat.

Domnívám se, že toto je jedinný úkol mozku a nervové soustavy - přeměna impulsů a jejich rozvod ve hmotném těle. Hmotné tělo je ovládáno mozkiem, což je skutečně orgán sloužící pouze k ovládní všech orgánů hmotného těla a není sídlem rozumu, jak se už léta mylně domnívá věda. Pokusným elektrickým drážděním mozkové kůry lze stimulovat pouze funkce jednotlivých tělesných orgánů, včetně smyslových, ale na myšlení takto působit nelze. Je však pravda, že tyto smyslové podněty se odrážejí v nejbližším "nehmotném" těle. Smyslové orgány hmotného těla (zrak, sluch, hmat, chuť, čich) přijímají podněty výhradně ze hmotného světa. Na některé podněty (hmat, chuť, čich) nastává bezprostřední (automatická) reakce - reflex, jiné podněty, kde je nutné zpracování informací získaných zrakem a sluchem (písmo, řeč) jsou zpracovávány dalšími těly.

Druhým tělem je tělo citové (emoční, astrální), ze kterého vycházejí naše pocity a které vnímáme obvykle jako auru. Základními city jsou láska (pozitivní) a strach (negativní). Emoční tělo je obrysem kolem fyzického těla a může zasahovat na vzdálenost několika centimetrů. Jednotlivé emoce se projevují změnami barvy (frekvence) emočního těla. Citové tělo ovládá hmotné tělo prostřednictvím chemických reakcí v buňkách, samo je ovládáno a usměřováno tělem duševním. City (emoce) jsou v podstatě vibrace citového těla různé frekvence. Mají-li blízké bytosti stejnou frekvenci, přitahují se a nastává zesílení této vibrace (citu), což prakticky známe např. u vzájemné sympatie, lásky, nenávisti, zlosti apod. Vnímaví lidé se dokáží "vcítit" do pocitů jiných lidí a na základě toho přizpůsobovat své chování. Emoce lze pochopitelně rozumově ovládat, což je úkolem vyšších těl.

Úkolem třetího těla - duševního (mentálního) je myšlení, poznávání a tvoření. Zde je tedy sídlo rozumu, nikoli v mozku hmotného těla! Duševní tělo je možné přirovnat k řídicímu pracovníkovi, který rozhoduje na základě všech předchozích znalostí a zkušeností. Některé reakce jsou pevně zafixovány, někdy je nutné vyzkoušet řešení metodou pokusů a omylů. Duševní tělo tedy můžeme charakterizovat jako rozum. Je rovněž vejčitého tvaru a zaujímá tloušťku zhruba dvojnásobku emočního těla. Jeho kvalita záleží na množství informací, které obsahuje a tím jsou ovládány jeho rozhodnutí, na základě principu svobodné volby. Kvalita duševního těla určuje i inteligenci, což je jedna z vlastností duševního těla, kterou lze zkoumat. Vzhled mentálního pole závisí na kvalitě duchovního poznání, čím je hlubší, tím zářivější má barvy. Myšlení není zcela náhodný proces, řídí se nejen předchozími zkušenostmi, ale i univerzálními zákony, přijímanými z duchovního těla. Myšlení je proces nezávislý na hmotném těle, rozumové schopnosti lidí tělesně postižených jsou dokonce obvykle lepší, jako u lidí tělesně zdravých. Funkci duševního těla si můžeme ověřit např. ve snu, kdy tělesné podněty jsou "mimo provoz" a přesto obsahují sny všechny smyslové vjemy, rozumové a citové projevy, a to dokonce v prostředí, kde jsme fyzicky nikdy nebyli. Tato tři těla jsou nutnou podmínkou ke správné funkci každé hmotné bytosti.

Prostřednictvím výše uvedených těl se projevuje naše duchovní "já", které je obsaženo v dalších čtyřech duchovních tělech. První z nich (celkové čtvrté) je tělo intuitivní, nazývané také astrální, které je prostředníkem mezi třemi nižšími a třemi vyššími těly, která jsou již schopna komunikovat s bytostmi vyšších kategorií a vesmírným informačním polem (nazývaným morfogenetické pole, kronika Akaša aj.). Intuitivní tělo tak zprostředkovává podvědomé informace, automatické a pudové činnosti a rozhodnutí. U zvířat zabezpečuje spojení s kolektivní duší druhu. Páté tělo - atmické je sídlem božského "já", čili individuální podstaty - odštěpku božské duše.

Kvalita tohoto těla determinuje naši osobnost. Tělo ovládá volní procesy, vývoj a cíl individuálního "já". Na této úrovni se projevují karmické zákony, které je zde možné i ovlivňovat a tak měnit osud bytosti. Šestým tělem je tělo monadické, tělo duše, nazývané také nebeské. Na této úrovni jsou obsaženy a přístupny informace z minulých životů a rovněž zde lze navazovat kontakt s Božskou podstatou. Spojení s tímto tělem je podstatou všech jasnovidných informací z minulosti i budoucnosti kteréhokoli jedince. Poslední, sedmé tělo je tělem Božím, umožňuje vnímat Boží lásku a energii až po úroveň hmotného těla. Zde dochází ke kontaktům s Božím vědomím a můžeme komunikovat s vesmírným informačním polem.

Je nutné se ještě umítnit o tom, jak je to s těmito "těly" u nižších forem stvoření, tedy u nerostů, rostlin a živočichů. I zde musí existovat nějaké formy duševních těl, neboť z šamanské praxe je známa možnost přenosu vědomí člověka do těchto realit. Musí zde tedy existovat odpovídající frekvenční struktury. U nerostů to bude zřejmě jen tělo emoční - pocitové. Kámen je schopen vnímat své okolí, změny prostředí a snad i tyto vjemy uchovávat. To je ta paměť prostředí, zařízení bytu kde žijeme, krajiny, kde jsme se narodili a kde žijeme. Proto máme tato místa rádi a rádi se tam vracíme. Náš vztah k okolí je asi vzájemný. To, že neživé hmotné předměty dokáží zaznamenávat a reprodukovat informace je dobře známo jasnovidcům, kteří podle jakéhokoli předmětu, který byl majetkem nějaké osoby, dokáží tuto osobu popsat, lokalizovat, případně působit na ni, pomocí napojení na její duchovní těla. Tyto vazby se projevují i jako naše láska k neživým předmětům, které nám pak věrně a dlouho slouží, jako např. automobil.

Složitější to bude na rostlinné úrovni, kde se již jedná o živé organismy, schopné rozmnožování a složitých reakcí. Tam lze hovořit již o tělu citovém i mentálním. Citový vztah rostlin k jejich pěstitelům lze dobře pozorovat u květin a u stromů, rostliny jsou však schopny zaznamenávat i reakce jiných rostlin všech druhů a stejně tak emoční reakce všech zvířat. Pokusně bylo nezvratně prokázáno, že rostliny reagují na pouhé myšlenky lidí v jejich okolí a má to vliv na jejich životnost, růst a reakce. Potřebují-li rostliny např. k opylení živočichy, dokáží si je zřejmě přivolat. Věda to vysvětluje jako pudové reakce na barvu, vůni apod.

Ve světě živočichů se setkáváme již i s duševním tělem, které je u živočichů žijících ve společenstvích zřejmě skupinové (mravenci, včely, ptáci, ryby), neboť reakce celého společenství bývá obvykle jednotná. U zvířat vyšších druhů (savci, primáti) se toto projevuje jako stádní pud, ale jejich duše jsou již individuální, proto můžeme určovat i jejich individuální charakter, povahu resp. moudrost. To je bezpečně známé u všech domácích zvířat, zvláště psů, koček a koní, kteří jsou člověku nejbližší. Bohužel si této schopnosti vůbec nevážíme u zvířat, která nám

slouží k obživě, tedy u drůbeže, krav a prasat, kteří mají také duši. Proto se nedivte vegetariánům a ochráncům zvířat, kteří pochopili již mnohem více, než běžný člověk. Existence inteligence, tedy mentálního těla u zvířat je rovněž zřejmá, jak vyplývá z jejich schopnosti naučit se řadu činností, vlastních lidem, jako je čtení a počítání, což je známo zejména u koní. Existuje jisté podezření, že delfíni by mohli být inteligentnější jako lidé, bohužel je s nimi těžká domluva. Nejvyšší duševní tělo nutné ke spojení s Bohem je však vyhrazeno pouze člověku.

Zvláštním případem zde budou tzv. "živlové bytosti", které nejsou vázány k určité entitě v přírodě, ale jsou schopny na nerosty, rostliny a živočichy působit. Obávám se, že tyto bytosti budou zřejmě schopny způsobovat i zemětřesení, bouřky, cyklony, krupobití a jiné přírodní pohromy, jejichž vznik není zcela náhodný a které kupodivu zvířata dokáží poměrně bezpečně předpovídat s dostatečným předstihem. Snad to kdysi dokázali i naši prapředkové a proto zavedli institut rituálních obětí živlům, aby tyto pohromy odvrátili. Ostatně za déšť se modlí šamani i dnes. Schopnost ovládat živly nám v poslední době předvádí i ruský vědec Albert Ignatěnko, pomocí své kosmopsychosugestologie. Je také docela možné, že živlové bytosti čerpají energii z našich emocí a proto přírodní katastrofy postihují území válečná nebo jinak nabitá emocemi jejich obyvatel. Příkladů byste našli určitě dost.